

Sygn. akt I ACa 775/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2013 roku

Sąd Apelacyjny w Lublinie, I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący - Sędzia	SSA Jolanta Terlecka
Sędzia:	SA Alicja Surdy
Sędzia:	SA Ewa Lauber-Drzazga (spr.)
Protokolant	Sekretarz sądowy Magdalena Szymaniak

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2013 roku w Lublinie na rozprawie

sprawy z powództwa G. K.

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w P.
(poprzednio (...) Spółka Akcyjna w Ł.)

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Radomiu z dnia 15 grudnia 2011 roku, sygn. akt I C 590/10

I. oddala apelację;

II. zasądza od powoda G. K. na rzecz pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P. kwotę 2.700 (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt I ACa 775/12

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 4 marca 2010 roku, skierowanym przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w Ł., G. K. wniósł o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego w postaci wyroku Sądu Okręgowego w Ł. z dnia (...) roku, w sprawie oznaczonej sygn. akt XGC (...), zaopatrzonego w klauzulę wykonalności w dniu (...) roku.

Wyrokiem z dnia 15 grudnia 2011 roku Sąd Okręgowy w Radomiu oddalił powództwo oraz zasądził od G. K. na rzecz (...) Spółka Akcyjna w Ł. kwotę 3.600 zł tytułem kosztów procesu.

Powyższe rozstrzygnięcie Sąd Okręgowy oparł o następujące ustalenia faktyczne:

W latach 2002 -2003 (...) Spółka Akcyjna w Ł. prowadzili współpracę gospodarczą polegającą na wzajemnej sprzedaży(...). W grudniu 2002 roku pozwania spółka kupiła od niego (...)o łącznej wartości 229.581,77 zł, na którą wystawił on jej dwie, płatne po upływie 7 dni faktury: fakturę VAT nr (...) z 4 grudnia 2002 roku na kwotę 151.134,93 zł i fakturę VAT nr (...) z dnia 12 grudnia 2002 roku na kwotę 78.446,84 zł. W 2002 i 2003 roku W. K. kupił od pozwanej spółki (...)o łącznej wartości 326.763,44 zł, na którą wystawiła mu, płatne po upływie 7 dni faktury: fakturę VAT nr (...) z 30 grudnia 2002 roku na kwotę 159.430 zł, fakturę VAT nr (...) z 20 lutego 2003 roku na kwotę 47.191,28 zł i fakturę VAT nr (...) z 4 października 2003 roku na kwotę 120.148,16 zł. W grudniu 2002 roku pozwana spółka potrąciła swoją wierzytelność wynikającą z faktury VAT nr (...) w kwocie 159.430 zł z wierzytelnością W. K. wynikającą z faktury VAT nr (...) w całości do kwoty 151.134,93 zł oraz częściowo z jego wierzytelnością wynikającą z faktury VAT nr (...) do kwoty 8.295,07 zł. Następnie w styczniu 2003 roku pozwana spółka potrąciła swoją wierzytelność wynikającą z faktury VAT nr (...) w kwocie 47.191,28 zł oraz wynikającą z faktury VAT nr (...) w kwocie 8.295,07 zł z wierzytelnością W. K. wynikającą z faktury VAT nr (...) w kwocie 78.446,84 zł (czyli do kwoty 55.486,35 zł). Po dokonaniu tych potrąceń pozwana spółka z tytułu reszty należności z faktury VAT nr (...) przelała na rachunek bankowy W. K. kwotę 22.960,49 zł (kwota 10.151,77 w dniu 18 lutego 2002 roku, kwota 2.808,72 zł w dniu 28 lutego 2003 roku oraz kwota 10.000 zł w dniu 6 marca 2003 roku). 10 grudnia 2003 roku na rachunek bankowy pozwanej wpłynęła od W. K. kwota 120.148,16 zł wynikająca z faktury spółki (...)/ (...). W ten sposób wzajemne wierzytelności W. K. i pozwanej spółki zostały ostatecznie uregulowane w 2003 roku. WS okresie od 2004 roku do 2010 roku W. K. nie zgłaszał w stosunku do pozwanej spółki żadnych roszczeń z opisanych powyżej faktu.

Sąd Okręgowy ustalił również, że w dniu (...)roku Sąd Okręgowy w Ł. wydał w sprawie X GC (...)wyrok w sprawie z powództwa (...) Spółka Akcyjna w Ł. przeciwko W. K., K. K. i G. K. o zapłatę kwoty 119.347,80 zł oraz powództwa wzajemnego W. K. przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w Ł. o zapłatę kwoty 1.363.189,01 zł, a także w sprawie z powództwa K. K. i G. K. przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w Ł. o zapłatę kwoty 1.281.486,01 zł. Wskazany wyrok Sąd Okręgowy w Łodzi zasądził od K. K. i G. K. solidarnie na rzecz (...) Spółka Akcyjna w Ł. kwotę 119.347,80 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 25 października 2003 roku, oddalił powództwo główne w stosunku do pozwanego W. K., oddalił powództwo wzajemne, oddalił powództwo K. K. przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w Ł., umorzył postępowanie w części powództwa wzajemnego i orzekł o kosztach procesu. Sąd Apelacyjny w Ł. oddalił apelacje złożone od tego orzeczenia.

Odnosząc się do orzeczenia wydanego w sprawie oznaczonej sygn. akt X GC (...), Sąd Okręgowy w Radomiu wskazał, że przedmiotem rozpoznania był pozew z dnia (...)roku powoda (...) Spółka Akcyjna w Ł. przeciwko K. K., G. K. i wezwanemu do udziału w sprawie w charakterze pozwanego W. K. o zasądzenie solidarnie od nich kwoty 119.347,30 z z tytułu sprzedaży utworzonej przez nich Spółce Cywilnej (...) w (...) ton (...)i braku zapłaty ten towar w wyznaczonym w fakturze VAT nr (...) terminie zapłaty przypadającym na 24 października 2003 roku. W tym postępowaniu Sąd Okręgowy w Ł. rozpoznawał także wyliczone po potrąceniu należności powoda w żądanej kwocie 119.347,80 zł powództwo wzajemne W. K. przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w Ł. z tytułu zerwania umowy o przerób koncentratu importowanego o kwotę 1.363.189,01 zł obejmującą kwotę 155.279 zł z tytułu wzajemnej wierzytelności odszkodowawczej pozwanych, kwotę 385.054,02 zł z tytułu nieuzasadnionych kosztów dodatkowych, kwotę 127.827,98 zł z tytułu utraconego zysku z uszlachetniania koncentratu, kwotę 800.000 zł z tytułu utraconego zysku z kontraktu oraz kwotę 14.375,81 zł z tytułu kosztów egzekucyjnych; po cofnięciu powództwa wzajemnego w zakresie kwoty 81.721 zł żądana kwota wynosiła 1.281,486,01 zł. Do tego postępowania została dołączona do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawa X GC (...)tego Sądu z powództwa K. K. i G. K. przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w Ł. o zapłatę początkowo kwoty 30.177 zł, a następnie kwoty 1.281,468,01 zł z tego samego tytułu, którego dotyczyło powództwo wzajemne W. K.. W toku owego postępowania Sąd Okręgowy w Ł. ustalił, że G. K. i K. K. prowadzili działalność gospodarczą w ramach spółki cywilnej, początkowo działającej pod nazwą (...) w W., a następnie do 2003 roku pod nazwą (...) w G.. W ramach prowadzonej działalności gospodarczej G. K. i K. K. od początku 2003 roku zajmowali się przerobem (...) pochodzenia (...), polegającym na jego uszlachetnianiu. Z uwagi na planowane zwiększenie produkcji wiosną 2003 roku W. K., działając w imieniu G. K. zwrócił się do (...) Spółki Akcyjnej w Ł. z propozycją współpracy w przedmiocie przerobu (...). Latem 2003 roku doszło do spotkania W. K. oraz przedstawicieli Zarządu (...) Spółka Akcyjna w Ł., na którym omawiano zasady przyszłej współpracy polegającej na przerobie chińskiego (...) dostarczanego przez K. poprzez mieszanie go w zakładzie (...) z koncentratem

produkowanym i dostarczanym przez (...) w celu uzyskania produktu o odpowiedniej kwasowości. W toku spotkania ani później nie doszło do podpisania ostatecznej umowy. W celu uruchomienia odprawy celnej importowanego koncentratu (...) wystosowało list intencyjny potwierdzający zamiar zawarcia umowy. Na podstawie upoważnienia zawartego w liście intencyjnym K. dostarczyli 31 lipca i 1 sierpnia 2003 roku do zakładu (...) próbną partię(...). 5 sierpnia 2003 roku Wiceprezes Zarządu Spółki (...) wystosował do K. pismo z ostatecznym projektem umowy i uwarunkowaniem jej podpisania od pozytywnego wyniku badań koncentratu na obecność bakterii (...). Projekt tej umowy nie został zwrócony spółce (...) i nie był podpisanym przez członka Zarządu tej spółki. K. odebrali ze spółki (...) dostarczony jej (...)i nie zgłaszali żadnych reklamacji. Następnie w dniu 3 października 2003 roku W. K. w imieniu spółki cywilnej (...) złożył spółce (...) zamówienie na 25 ton (...)w cenie 4,40 zł za 1 kg. Spółka ta przyjęła zamówienie i sprzedała spółce (...) 23.350 kg (...)wystawiając z tego tytułu w dniu 17 października 2003 roku fakturę VAT nr (...) na kwotę 119.347,80 zł z terminem zapłaty w dniu 24 października 2003 roku. Wobec braku zapłaty w terminie dyrektor handlowy (...) W. M.prowadził działania windykacyjne w postaci wezwań do zapłaty i telefonicznych rozmów z W. K.. W toku tych rozmów W. K. nie zgłaszał żadnych zastrzeżeń do spółki (...), która nie otrzymała także żadnych not obciążeniowych wyliczonych przez (...) spółki (...), a później (...). Oddalając żądanie zapłaty kwoty 1.281.486,01 zł Sąd Okręgowy w Ł.wskazał, że strony nie udowodniły, aby doszło między nimi do zawarcia konkretnej pisemnej albo ustnej umowy o współpracę w zakresie uszlachetnienia importowanego koncentratu jabłkowego zgodnie z pierwszym projektem tej umowy z dnia 5 sierpnia 2003 roku. W tej sytuacji nie przysługują im żadne roszczenie odszkodowawcze oraz związane z karą umowną, które mogłyby stanowić podstawę do potrącenia i skutecznego wytoczenia powództwa.

Sąd Okręgowy w Radomiu ustalił ponadto, że postanowieniem z dnia(...)roku Sąd Rejonowy (...)w W. w sprawie oznaczonej sygn. akt X GU(...)postanowił ogłosić upadłość W. K. obejmującą likwidację majątku dłużnika. Na skutek wniosku z dnia 7 grudnia 2007 rok złożonego przez (...) Spółkę Akcyjną w Ł. o wszczęcie egzekucji należności wynikających z tytułu wykonawczego w postaci wyroku Sądu Okręgowego w Ł. z dnia(...)roku w sprawie X GC (...)i wyroku Sądu Apelacyjnego w Ł.z dnia (...)roku w sprawie I ACa (...)Komornik Sadowy (...) przy Sądzie Rejonowym w G. R. S. wszczął egzekucję w stosunku do G. K. i K. K. oraz odmówił wszczęcia postępowania egzekucyjnego w stosunku do W. K. z uwagi na ogłoszenie jego upadłości obejmującej likwidację jego majątku.

W oparciu o powyższe ustalenia Sąd Okręgowy oddalił powództwo. Na wstępie rozważań Sąd ten wskazał, że żądanie powoda oparte jest na podstawie art. 499 k.c. w zw. z art. 840 § 1 k.p.c. Ponadto Sąd Okręgowy w Radomiu podkreślił, że w wyniku przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego ustalił, iż wierzytelności W. K. w stosunku do pozwanej spółki (wynikające z faktur VAT nr (...)) oraz wierzytelności pozwanej spółki w stosunku do W. K. (wynikające z faktur VAT nr (...)) zostały w całości uregulowane w 2002 i 2003 roku. Za wskazanymi powyżej ustaleniami w ocenie Sądu Okręgowego przemawiała jednoznacznie treść zeznań świadka A. B. pełniącej od 1997 roku funkcję głównego księgowego pozwanej spółki, jak również treść kopii wydruków bankowych i wydruków komputerowego dowodu z rejestru bankowego i kasowego.

Ponadto Sąd I instancji wskazał, że o uregulowaniu wzajemnych roszczeń pomiędzy W. K. a pozwaną spółką świadczy także fakt, iż W. K. nie zgłosił swojego roszczenia wynikającego z przedmiotowych faktur w trakcie postępowania przez Sądem Okręgowym w Ł.w sprawie oznaczonej sygn. akt X GC(...)

W związku z definitywnym uregulowaniem przedmiotowych wierzytelności w 2003 roku umowa przelewu wierzytelności z dnia 25 lutego 2010 roku oraz oświadczenie G. K. z 26 lutego 2010 roku o potrąceniu nie spowodowały żadnych skutków prawnych. W tej sytuacji Sąd Okręgowy oddalił powództwo jako bezpodstawne.

Powyższy wyrok w całości zaskarżył powód, zarzucając mu naruszenie prawa procesowego i materialnego poprzez obrazę art. 6 k.c., art. 449 k.c., art. 498 k.c., art. 499 k.c. i art. 840 k.c.

W treści uzasadnienia apelacji powód wniósł o dopuszczenie dowodu z ponownego przesłuchania świadków: W. M. (2), S. S., A. B., W. K. po odebraniu od nich przyrzeczenia oraz z akt sprawy X GC (...)i wyłączonej z niej do odrębnego rozpoznania sprawy X GC(...)Sądu Okręgowego w Ł. oraz z treści zeznań nieżyjącego już świadka Dyrektora firmy pozwanej – R. M.. Powód wniósł również o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka R. P., będącego Dyrektorem

Generalnym pozwanej spółki, po uprzednim odebraniu przyrzeczenia. Skarżący wniósł również o przeprowadzenie dowodu z akt sprawy X Gup(...) prowadzonej przez Sąd Rejonowy(...), a w szczególności z wykazu wierzycieli zobowiązanych firm (...) zgłoszonych i ustalonych w postępowaniu upadłościowym na okoliczność wskazania braku potrącenia i błędnej oceny faktycznego stanu prawnego przedmiotu postępowania, a mianowicie braku potrącenia wierzytelności W. K. i pozwanego.

Skarżący wniósł nadto o zobowiązanie pozwanego do przedstawienia dokumentacji i dowodów na uzyskanie materiału dowodowego przedstawionego do akt niniejszej sprawy, a zwłaszcza zakupu i sprzedaży towaru z lat 2002 i 2003.

Wnosząc o przeprowadzenie wskazanych powyżej dowodów powód wskazał, że zgłoszenie owych wniosków stało się niezbędne na obecnym etapie postępowania, gdyż zostały błędnie ocenione zaprezentowane przez powoda dowody oraz to, że dowody te zostały spreparowane i są nieprawdziwe. Nadto skarżący podniósł, że nie wiedział o istnieniu dokumentacji i zawartości akt upadłościowych IX Gup(...).

Podnosząc powyższe, skarżący wniósł o zwrócenie postępowania do Sądu I instancji celem przeprowadzenia wskazanych powyżej dowodów.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja nie jest uzasadniona, a zaskarżone orzeczenie odpowiada prawu.

Podniesione przez skarżącego zarzuty błędu w ustaleniach faktycznych, naruszenia przepisów prawa procesowego, jak również prawa materialnego są niezasadne.

Sąd Apelacyjny podziela w pełni i przyjmuje za własne ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Okręgowy, jak również dokonał ocenę materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie. Sąd I instancji dokonał bowiem oceny materiału dowodowego zgodnie z przesłankami wynikającymi z art. 233 § 1 k.p.c. Dodatkowo jedynie Sąd Apelacyjny, w oparciu o załączony odpis z KRS ustalił, że pozwana spółka ulegał przekształceniu, zaś jej następcą prawnym jest (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P..

W pierwszej kolejności należy odnieść się do wniosków dowodowych zgłoszonych w apelacji strony powodowej.

Zgodnie z treścią art. 381 k.p.c. sąd drugiej instancji może pominąć nowe fakty i dowody, jeżeli strona mogła je powołać w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji, chyba że potrzeba powołania się na nie wynikł później.

W realiach przedmiotowej sprawy Sąd Apelacyjny na rozprawie w dniu 27 lutego 2013 roku oddalił wnioski dowodowe zawarte w apelacji.

Brak jest bowiem jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, że strona powodowa nie mogła przedstawić ich w trakcie postępowania przed Sądem I instancji.

Odnosząc się do wniosku o dopuszczenie dowodu z powołania przesłuchania świadków po odebraniu przyrzeczenia należy podnieść, że świadek W. K. (k. 130-130v) został przesłuchany na rozprawie w dniu 18 marca 2011 roku po odebraniu przyrzeczenia, ponownie na rozprawie w dniu 2 czerwca 2011 roku (k. 171-173). Z kolei świadek A. B. (k. 167v-170) początkowo została zwolniona od składania przyrzeczenia za zgodą stron, następnie na skutek wniosku pełnomocnika powoda przewodniczący odebrał od świadka przyrzeczenie. Po złożeniu przyrzeczenia A. B. potwierdziła złożone zeznania. Jedynie świadek S. S. (k. 170- 171) został zwolniony od składania przyrzeczenia za zgodą stron. Niemniej jednak brak jest podstaw do stwierdzenia, iż pełnomocnik powoda – mając wątpliwości co do treści zeznań świadka – nie mógł wystąpić, bądź w trakcie rozprawy w dniu 2 czerwca 2011 roku, bądź później – w postępowaniu przed Sądem I instancji o przesłuchanie tego świadka po uprzednim odebraniu przyrzeczenia.

Mając na uwadze powyższe brak jest powodów dla ponownego przeprowadzenia dowodu ze wskazanych powyżej zeznań świadków po uprzednim odebraniu przyrzeczenia. Ponadto należy wskazać, że świadek W. M. nie został

przesłuchany w postępowaniu przed Sądem Okręgowym w Radomiu, lecz w postępowaniu przed Sądem Okręgowym w Ł. W. M. zeznawał na okoliczności związane z prowadzeniem negocjacji pomiędzy pozwaną spółką, a spółką (...), później (...). W tej sytuacji, przy braku wskazania tezy dowodowej nie ma podstaw do ustalenia na jaką okoliczność świadek ten winien zostać przesłuchany w toku niniejszego postępowania.

W tym miejscu należy wskazać, że procedura cywilna nie zna dowodu z akt sprawy, zaś skarżący nie wskazuje z jakich konkretnie dokumentów należałoby przeprowadzić dowód. Niemniej jednak podkreśleniu wymaga fakt, że Sąd Okręgowy w wystarczającym zakresie poczynił ustalenia faktyczne w oparciu o rozstrzygnięcie wydane przez Sąd Okręgowy w Ł. w sprawie oznaczonej sygn. akt X GC (...) Z kolei R. M. został przesłuchany w postępowaniu przed Sądem Okręgowym w Ł. w trybie art. 212 k.p.c., zaś jego przesłuchanie obecnie nie jest możliwe.

Brak jest również podstaw do uwzględnienia pozostałych wniosków dowodowych zgłoszonych w apelacji strony powodowej. Wnioski te bądź zostały już zgłoszone, bądź mogły zostać zgłoszone w toku postępowania przed Sadem I instancji. Nadto wnosząc o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka R. P. skarżący nie wskazał nawet okoliczności, na jaką świadek ten winien zostać przesłuchany.

Okoliczności uzasadniające zdaniem skarżącego dopuszczenie wymienionych powyżej dowodów nie zasługują na uwzględnienie. Należy w tym miejscu wskazać, że Sąd Apelacyjny co do zasady podziela pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w wyroku z dnia 7 listopada 1997 roku, sygn. akt II CKN 445/97 (Lex 32208) zgodnie, z którym strona nie może skutecznie żądać ponowienia lub uzupełnienia dowodu w postępowaniu apelacyjnym tylko dlatego, że spodziewała się korzystnej dla siebie oceny tego dowodu przez sąd pierwszej instancji. Należy jednakże wskazać, że zastosowanie owej zasady uzależnione jest od okoliczności konkretnej sprawy (co zostało również wskazane w późniejszym orzecznictwie np. w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 15 marca 2011 roku, sygn. akt I PK 183/10, Lex nr 884980).

W realiach niniejszej sprawy, uwzględniając poczynione powyżej rozważania, brak jest podstaw do odstąpienia od wskazanej zasady i tym samym uwzględnienie wniosku skarżącego o dopuszczenie szeregu zgłoszonych wniosków dowodowych.

Również twierdzenie jakoby powód nie posiadał uprzednio informacji o istnieniu dokumentacji i zawartości akt upadłościowych oznaczonych sygn. akt IX Gup(...)nie jest prawdziwe. Należy bowiem zwrócić uwagę, iż podczas składania zeznań na rozprawie w dniu 18 marca 2011 roku W. K. podał, iż było prowadzone postępowanie upadłościowe, ponadto w toku postępowania przed Sądem Okręgowym pełnomocnik skarżącego wniósł o dopuszczenie dowodu z tych akt. Dlatego też twierdzenie, iż powód nie posiadał wiedzy na ten temat, a pełnomocnik nie miał obowiązku informowania o tym swojego mocodawcy nie zasługuje na uwzględnienie. Okoliczność, iż powód nie stawiał się na rozprawie nie uzasadnia braku wiedzy w tym zakresie. Brak było przeszkód bowiem do zapoznania się przez powoda z aktami sprawy. Ponadto W. K., będący pełnomocnikiem powoda winien działać w jego interesie, jak również informować go o przebiegu postępowania. Odmienne zachowanie powoda oraz jego pełnomocnika nie uzasadnia dopuszczenia dowodów w toku postępowania apelacyjnego.

Przechodząc do oceny zarzutów zgłoszonych w apelacji należy wskazać, iż w pierwszej kolejności należy odnieść się do zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych, która w ocenie skarżącego jest wynikiem niewłaściwej oceny materiału dowodowego.

Podniesiony przez skarżącego zarzut błędnych ustaleń faktycznych dokonanych przez Sąd Okręgowy poprzez niewłaściwą interpretację materiału dowodowego i ustalenie, jakoby W. K. zapomniał o zgłoszeniu swoich roszczeń wobec pozwanego z jego faktur VAT nr (...), sprzeczność ustaleń z ustaleniami dokonanymi przez Sądy Okręgowy w Ł. w sprawach oznaczonych sygn. akt X GC (...) i X GC (...), jak również z zeznaniami W. K., pominięcie równoważności zaprezentowanych dowodów z materiału rozliczenia wewnętrznego firmowego przedsiębiorstwa powoda i rozliczeń wewnętrznych firmy cedującego na rzecz powoda z firmy (...), w porównaniu z ważnością dokumentacji wewnętrznej rozliczeniowej pozwanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy w Radomiu dokonał bowiem prawidłowej, wyczerpującej przesłanki z art. 233 § 2 k.p.c., oceny zgromadzonego materiału dowodowego. Sąd I instancji słusznie obdarzył walorem wiarygodności zeznania świadka A. B., gdyż są one spójne i logiczne, nadto znajdują odzwierciedlenie w dowodach w postaci dokumentów. Nadto świadek ten była naocznym świadkiem zdarzeń, na okoliczność których zeznawała. Prawidłowe jest również ustalenie, że pozwana spółka nie posiada, innej niż przedstawionej w toku postępowania, dokumentacji dotyczącej współpracy z W. K.. Na spółce tej nie ciążył już obowiązek przechowywania dokumentacji z 2002 i 2003 roku. Nadto brak jakichkolwiek roszczeń W. K. w tym zakresie przez okres 8-10 lat uzasadnia zniszczenie owej dokumentacji.

Podkreśleniu wymaga również fakt, że ocena poszczególnych dowodów dokonywana jest w kontekście okoliczności danej sprawy. W realiach niniejszej sprawy owy kontekst stanowiły postępowania w sprawie (...) (w zakresie roszczeń dochodzonych przez W. K. i G. K.) oraz fakt przeprowadzenia postępowania upadłościowego wobec W. K.. Sąd Okręgowy słusznie powołał się (pomocniczo przy ocenie dowodu z zeznań świadków – A. B. i W. K.) na brak dochodzenia tego roszczenia przez W. K. w poprzednich latach. Mając na uwadze zasady racjonalnego rozumowania oraz doświadczenia życiowego należy wskazać, że mało prawdopodobne jest zaniechanie dochodzenia przedmiotowej kwoty przez W. K. w przypadku trudności materialnych (w szczególności prowadzenia postępowania upadłościowego).

Skarżący nie wykazał również w jakim zakresie ustalenia Sądu Okręgowego w Radomiu są sprzeczne z ustaleniami Sądu Okręgowego w Ł., zaś Sąd orzekający nie dostrzegł żadnych sprzeczności.

Reasumując należy wskazać, że ocena materiału dowodowego dokonana przez Sąd I instancji, jak również poczynione w oparciu o nią ustalenia faktyczne są prawidłowe, zaś argumentacja skarżącego oparta jest na odmiennej ocenie zgromadzonego materiału dowodowego, skutkującej poczynieniem innych ustaleń faktycznych. Przy czym brak jest wykazania, że proces rozumowania Sądu Okręgowego jest nielogiczny i niezgodny z zasadami racjonalnego rozumowania. Samo przedstawienie odmiennej oceny materiału dowodowego nie jest wystarczające do wykazania naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. Natomiast analiza apelacji skarżącego prowadzi do wniosku, że twierdzenia strony powodowej stanowią jedynie polemikę z prawidłowym co do zasady rozstrzygnięciem Sądu Okręgowego.

Brak jest również podstaw do przyjęcia, że roszczenie pozwanej spółki winno zostać pomniejszone o wysokość odsetek w wysokości 1.777,01 zł (za nieterminową zapłatę należności wskazanej w fakturze VAT nr (...)) oraz 313,15 zł (za nieterminową zapłatę należności wynikającej z faktury VAT nr (...)). Jak wynika bowiem z prawidłowo poczynionych przez Sąd Okręgowy ustaleń faktycznych, które Sąd Apelacyjny przyjął za własne wszelkie roszczenia W. K. wobec pozwanej spółki wynikające z faktur VAT nr (...) zostały definitywnie uregulowane w 2003 roku.

Niezasadny jest również zarzut naruszenia przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 6 k.c.

Zgodnie z treścią art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Ze wskazanej powyżej regulacji niewątpliwie wynika, że to na powodzie ciążył obowiązek udowodnienia, że wierzytelność stanowiąca przedmiot umowy cesji z dnia 25 lutego 2010 roku faktycznie istniała.

W świetle powyższego ustalenie przez Sąd Okręgowy, iż w związku z definitywnym uregulowaniem przedmiotowych wierzytelności w 2003 roku umowa przelewu wierzytelności z dnia 25 lutego 2010 roku oraz oświadczenie G. K. z 26 lutego 2010 roku o potrąceniu nie spowodowały żadnych skutków prawnych jest w pełni słuszne.

Mając na uwadze wskazane powyżej okoliczności należy wskazać, że zarzuty podniesione przez powoda nie zasługują na uwzględnienia, zaś zaskarżony wyrok odpowiada prawu.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono zgodnie zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c.

Zasądzona od powoda, jako przegrywającego spór, kwota 2.700,00 zł stanowi koszty zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym. Kwota ta została ustalona według stawki minimalnej przewidzianej w § 6 pkt 6 oraz § 13 ust. 1 pkt 2 w związku § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat

za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 roku, Nr 163, poz. 1348 ze zm.).

Z tych względów i na podstawie art. 385 kpc i art. 108 § 1 kpc Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji.